

ויקרא פרק כב

(כו) וַיְדַבֵּר יְקֻנָּק אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר :

(כז) **שׁוֹר אוֹ כֶּשֶׁב אוֹ עֵז כִּי יוֹלֵד וְהִזָּה שְׁבַעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה יִרְצָה לְקַרְבַּן אִשָּׁה לִיקָוֶק :**

(כח) **וְשׁוֹר אוֹ שֶׁה אוֹתוֹ וְאֵת בְּנוֹ לֹא תִשְׁחַטוּ בַיּוֹם אֶחָד :**

תלמוד בבלי מסכת חולין דף עח עמוד א

אותו ואת בנו נוהג בין בארץ בין בח"ל, בפני הבית ושלא בפני הבית, בחולין ובמוקדשין. כיצד: השוחט אותו ואת בנו,

- (1) **חולין בחוץ**, שניהם כשרים, והשני סופג את הארבעים.
- (2) **קדשים בחוץ**, הראשון - חייב כרת, ושניהם פסולים, ושניהם סופגים את הארבעים.
- (3) **חולין בפנים**, שניהם פסולים, והשני - סופג את הארבעים.
- (4) **קדשים בפנים**, הראשון - כשר ופטור, והשני - סופג את הארבעים ופסול.
- (5) **חולין וקדשים בחוץ**, הראשון - כשר ופטור, והשני - סופג את הארבעים ופסול.
- (6) **קדשים וחולין בחוץ**, הראשון - חייב כרת ופסול, והשני - כשר, ושניהם סופגים את הארבעים.
- (7) **חולין וקדשים בפנים**, שניהם פסולים, והשני סופג את הארבעים.
- (8) **קדשים וחולין בפנים**, הראשון - כשר ופטור, והשני - סופג את הארבעים ופסול.
- (9) **חולין בחוץ ובפנים**, הראשון - כשר ופטור, והשני - סופג את הארבעים ופסול.
- (10) **קדשים בחוץ ובפנים**, הראשון - חייב כרת, ושניהם סופגים את הארבעים, ושניהם פסולים.
- (11) **חולין בפנים ובחוץ**, הראשון - פסול ופטור, והשני - סופג את הארבעים וכשר.
- (12) **קדשים בפנים ובחוץ**, הראשון - כשר ופטור, והשני - סופג את הארבעים ופסול.

שחיטת קדשים בחוץ: במזיד חייב מלקות וכרת אבל רק אם ראויה בפנים וכמובן בכל מקרה הבהמה פסולה

שחיטת חולין בפנים: רק עבר על אסור עשה ולפיכך הבהמה פסולה אבל אין כאן מלקות

לאו דאותו ואת בנו: חייב מלקות בחולין ובקדשים אבל בחולין הבהמה כשרה ובקדשים נפסלה מפני שמחוסרת זמן

בהמה השנייה שנשחטה

בהמה השנייה שנשחטה				אותו ואת בנו	הטחטח הראויה שנשחטה
קדשים בפנים	חולין בפנים	קדשים בחוץ	חולין בחוץ		
הראשון - כשר ופטור, והשני - סופג את הארבעים ופסול	(9) הראשון - כשר ופטור, והשני - סופג את הארבעים ופסול	(5) הראשון - כשר ופטור והשני - סופג את הארבעים ופסול	(1) שניהם כשרים, והשני סופג את הארבעים	חולין בחוץ	
(10) הראשון - חייב כרת, ושניהם פסולים, ושניהם סופגים את הארבעים	הראשון - חייב כרת, ושניהם פסולים, ושניהם סופגים את הארבעים	(2) הראשון - חייב כרת, ושניהם פסולים, ושניהם סופגים את הארבעים	(6) הראשון - חייב כרת ופסול, והשני - כשר	קדשים בחוץ	
(7) שניהם פסולים, והשני סופג את הארבעים	(3) שניהם פסולים, והשני - סופג את הארבעים	הראשון - פסול ופטור, והשני - סופג את הארבעים ופסול	(11) הראשון - פסול ופטור, והשני - סופג את הארבעים וכשר	חולין בפנים	
(4) הראשון - כשר ופטור, והשני - סופג את הארבעים ופסול	(8) הראשון - כשר ופטור, והשני - סופג את הארבעים ופסול	(12) הראשון - כשר ופטור, והשני - סופג את הארבעים ופסול	שניהם כשרים, והשני סופג את הארבעים	קדשים בפנים	

רש"י מסכת חולין דף עח עמוד א

והשני סופג - משום לאו דאותו ואת בנו ולא שנא שחט את האם תחלה ול"ש שחט את הבן תחלה לא שנא שחטינהו חד גברא ולא שנא תרי גברי יליף בגמרא דחייב.

הראשון חייב כרת - משום שחטי חוץ אבל השני פטור מן הכרת דכיון דנשחטה אמו שוב אינו ראוי הבן לישחט בפנים דפסול משום מחוסר זמן ואינו חייב משום שחטי חוץ אלא א"כ ראוי לפנים דכתיב (ויקרא יז) ואל פתח אהל מועד לא הביאו הראוי לפתח אהל [מועד] חייבין עליו בחוץ ואי לא לא.

ושניהם סופגין - הראשון משום לאו דשחטי חוץ דכתיב (דב' יב) בהעלאה השמר לך פן תעלה ובזבחים (קז) ילפינן בהיקש שוחט ממעלה שם תעלה ושם תעשה מה מעלה לא ענש אלא א"כ הזהיר אף שוחט לא ענש אלא א"כ הזהיר.

והשני סופג - משום אותו ואת בנו אבל משום חולין שנשחטו בעזרה אזהרה דילה היא (דברים יב) כי ירחק וזבחת ברחוק מקום אתה זובח ולא בקירוב מקום.